«Ben şüphesiz buna, senden daha layığım, kulumu serbest bırakın!»

Huzeyfe,-radıyallahu anhu- göre Nebi -sallallahu -aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: «Allah Teâlâ'nın huzuruna kendisine yüce Allah'ın çokça mal mülk verdiği bir kul getirilir. Ona: "Dünyada ne iş yaptın?" diye sorar. (O gün) Kullar Allah'tan hiçbir sözü gizlemezler! Adam: "Ey Rabbim! Bana malını verdin ve ben de insanlarla alışveriş yapardım. Benim bir (ticari) ahlakım vardı. İmkânı olanlar için kolaylık gösterir, zor durumda olanları da beklerdim, dedi. Allah Teâlâ da: "Ben şüphesiz buna, senden daha layığım, kulumu serbest bırakın." diye buyurur.» Ukbe bin Amir ve Ebu Mes'ud el-Ensarî -radıyallahu anhuma- "Biz bu hadisi aynen Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den böylece duyduk." dediler.

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Huzeyfe,-radıyallahu anhu- anlatıyor: «Allah Teâlâ'nın huzuruna kendisine yüce Allah'ın çokça mal mülk verdiği bir kul getirilir.Ona: "Dünyada ne iş yaptın?" diye sorar. Huzeyfe -radıyallahu anh- devamla: (O gün) Kullar Allah'tan hiçbir sözü gizlemezler!- ayetini zikretmiştir. Yani kıyamet günü kullar yüce Allah'tan hiçbir şeyi gizleyemeyeceklerdir. Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: "O gün dilleri, elleri ve ayakları yaptıkları hakkında aleyhlerine şahitlik eder." Nur Suresi/24. "Kul, Ey Rabbim! Bana malını verdin ve ben de insanlarla alışveriş yapardım." Yani insanlara mal satar ve kimi zaman vadeli satardım. Ticari olarak ahlakım kolaylık göstermekti. "Benim bir (ticari) ahlakım vardı, imkanı olanlar için kolaylık gösteririrdim." Ödemesinde kolaylık sağlar, istediği indirimi yapardım. "Zor durumda olanları da beklerdim." Yani sabrederdim. Yakasına yapışmaz, yeni bir süre tanırdım. Bunun üzerine Allah Teâlâ da: "Ben şüphesiz buna, senden daha layığım, kulumu serbest bırakın." diye buyurur. Sen kul olarak böyle affedici davrandın ve benim istediğim güzel ahlak ile ahlaklandın. Öyleyse Ben de sana böyle muamele edeceğim. "Kulumu serbest bırakın!" Yani yüce Allah bu kulunu affeder ve işlediği günahlarını bağışlar. Zira kul insanlara böyle affedici davranmış, yüce Allah da onun bu davranışına iyilik ile mükâfat vermiştir. Ukbe bin Amir ve Ebu Mes'ud el-Ensarî -radıyallahu anhuma- "Biz bu hadisi aynen Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den böylece duyduk." dediler. Yani bu iki sahabe aynı Huzeyfe -radıyallahu anh- gibi bu hadisi ne eksik ne fazla Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den böylece işitmişlerdir.

http://sunnah.global/hadeeth/tr/show/4232